

staae, at hderligere Bestemmelser maaskee ikke behøves, men har man derimod en Skov for sig, der nylig er plantet, hvor der maaskee kun staaer ganske unge Træer, da vil det være meget vanskeligt at skjønne, hvad Indtægten deraf kan ansættes til. I Fremtiden vil en saadan Skov kunne bringe Indtægt, men for Tiden indbringer den maaskee slet Intet; og skal da det, der fastsættes at være Indtægt af Skoven, fastsættes eengang for alle og den trufne Afgjørelse af Sagen som staaende, eller skal man tænke sig denne Afgjørelse forandret saaledes, at Skoven efter endeel Mars Forløb kan blive Gjenstand for en ny Skjylfsætning. Selv en Durdering af, hvad en Td. Land Alger og Engs Hartkorn kan give, er meget ubestemt; hvilke Priser skal der lægges til Grund for denne Beregning hvorledes skal man udfinde Gjennemsnitsprisen; hvormange Aar skal der i denne Henseende tages i Betragtning; skal man med Hensyn til det, Jorden har produceret, holde sig til det enkelte Aar, eller til hvormange Aar skal man i den Henseende holde sig? Naar Skoven staaer i Alger og Engs Hartkorn, og der i et Sogn er mange Skove, med hvilke det er Tilfældet, er det saa Lovforslagets Mening, at dette skal forandres, at man skal sætte den i særlig Skovskjylfs-Hartkorn? Dette er mig heller ikke klart. Hvilken Uendelighed af forskellige Afgjørelsesmaader aabner ikke saaledes Lovforslagets ufuldstændige Bestemmelser Udsigt til. Jeg vilde saaledes ansee det for lidet ønskeligt, om Thinget gik ind paa dette Lovforslag; thi jeg skjønner ikke, at det vil være muligt, ved en Behandling deraf, at afhjælpe de Mangler, hvoraf det efter mit Skjønne er liber. Men paa den anden Side vil jeg ikke nægte, at der i Lovforslaget ligger en Tanke, som opfordrer til en omhyggelig Overveelse. Der kan vistnok være Anledning til Undersøgelser; hele dette Spørgsmaal om Skovskjylfsætningen staaer noget i Forbindelse med andre Spørgsmaal, der ogsaa maatte komme under Overveelse, saasom Spørgsmaalet om de Indskrænkninger, der paahvile med Hensyn til Skovenes Afbenyttelse. Ogsaa denne Sag har været under en foreløbig Undersøgelse i Ministeriet, men jeg tilstaaer, der var saa mange

andre paatrængende Arbejder, at det viste sig uoverkommeligt ogsaa at bearbejde denne. — Skulde man komme til den Beslutning at gaae ind paa den hele Sags Behandling, troer jeg rigtignok, det vil være et overordentlig besværligt og vidtløftigt Arbejde, — men dermed vil jeg paa ingen Maade have sagt, at Sagen ikke kan være af saa stor Vigtighed, at man desuagtet skal optage den.

M. Jensen: Jeg maa beklage, at den høitærede Minister ikke har kunnet modtage dette Lovforslag med større Velvillie, end Tilfældet har været. Jeg anseer denne Sag for saa overordentlig vigtig, at jeg vilde betragte det som meget uheldigt, om den skulde standses paa det nærværende Trin af Forhandlingerne. Den høitærede Minister sagde, at man ganske anderledes og grundigt skulde gaae ind paa en Undersøgelse af de forhaandenværende Forhold, end skeet var i Lovforslaget, og det er ganske vist, at der er en overordentlig Mængde enkelte Forhold at tage i Betragtning ved Afgjørelsen af dette Spørgsmaal; men der er gaaet ind paa denne Sag, og det endog med megen Grundighed, til meget forskellige Tider, saa at der foreligger en stor Mængde Forarbejder til dens Afgjørelse. Det er virkelig paa Tiden, at den engang tages under afgjørende Behandling, og det synes mig, at de Indvendinger, den ærede Minister fremsførte, vare ganske overordentlig lette at komme ud over. Den ærede Minister sagde saaledes, at det vilde være vanskeligt at bestemme Skovens Udbytte, og han nævnte som Exempel, at naar man havde en ældre Skov for sig og en ganske ung, der nylig var beplantet, var det misligt at afgjøre, hvorledes man i disse tvende ganske forskellige Tilfælde skulde bestemme Udbyttet. Efter min Opfattelse af Lovforslaget maa dette Spørgsmaal afgjøres derhen, at man i Overensstemmelse med Matrikulerings almindelige Principer ikke bestemte Udbyttet af Skoven for et vist enkelt Aar, men bestemte, hvad Udbytte den paagjældende Skovgrund under en fornuftig Skovkultur i Almindelighed kunde give; det var den Grundregel, der blev fulgt ved den almindelige Matrikulering, og jeg anseer det for en Selsølgelse, at